

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 79/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], t. č. v [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Mikulovou, Makovického 55/3, Žilina, proti postupu a oznámeniu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 000922/2024/61/469 v konaní o podnete na podanie dovolania proti uzneseniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/131/2016 z 9. mája 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/78/2022 z 20. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom ministra spravodlivosti a jeho oznámením v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Zároveň navrhuje, aby mu ústavný súd priznal od ministerstva spravodlivosti finančné zadosťučinenie 15 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že matka sťažovateľa adresovala ministrovi spravodlivosti podnet na podanie dovolania podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1T/131/2016 z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to konkrétne proti uzneseniu okresného súdu z 9. mája 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/78/2022 z 20. septembra 2022. Predmetným rozhodnutím (sťažnosť proti ktorému bola odmietnutá ako oneskorene podaná) súd rozhodol o neosvedčení sa sťažovateľa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej mu rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/131/2016 z 10. decembra 2020 a nariadení výkonu uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Svoj podnet matka sťažovateľa odôvodnila okrem

iného aj tým, že sťažovateľ je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 % v dôsledku obojstrannej slepoty. V podstatnom však rozporovala počet priestupkov spáchaných sťažovateľom počas skúšobnej doby, na ktoré okresný súd prihliadol, ako aj na skutočnosť, že okresný súd vzal do úvahy aj priestupky vybavené napomenutím, a teda nezistil presný počet priestupkov sťažovateľa, a preto jeho rozhodnutie považuje za nezákonné a založené na dôkazoch, ktoré súdom neboli vykonané zákonným spôsobom.

3. Oznámením ministerstva spravodlivosti č. 000922/2024/61/469 zo 6. novembra 2025 bola matka sťažovateľa vyrozumená, že v trestnej veci sťažovateľa nebolo zistené porušenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený, ktoré by bolo dôvodom podania dovolania, a preto vo veci dovolanie podávať nebude a podnet odkladá.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ formuluje argumentáciu, v ktorej prezentuje právny názor, že minister spravodlivosti bol tým oprávneným orgánom, ktorý mal vo veci podnetu konať podaním dovolania a v tom dovolacom konaní by súd preveril oprávnenosť zápisov priestupkov v registri sťažovateľa, ako aj zákonnosť postupu mestskej a štátnej polície pri riešení jeho priestupkov vybavených napomenutím. Sťažovateľ, poukazujúc na konkrétne priestupky, ktoré tvrdí, že nespáchal, takisto odmieta argumentáciu ministra spravodlivosti o pravdivosti údajov vo výpise z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, ktorá, ako minister uviedol, je verejná listina a jej obsah sa považuje za pravdivý, kým sa nepreukáže opak.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou argumentácie ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa ústavy a listiny v dôsledku postupu ministra spravodlivosti, ktorým nevyhovelo podnetu jeho matky na podanie dovolania proti označeným rozhodnutiam v jeho trestnej veci s odôvodnením, že jej podnet neobsahuje námietky reálne subsumovateľné pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

6. Ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane uviedol, že podnet na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom a z hľadiska trestného práva procesného ho možno považovať iba za informáciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez ďalšieho nezakladá zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či podá, alebo nepodá dovolanie (táto úvaha je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie dovolania sú splnené). Oprávnenie na podanie podnetu na podanie dovolania nemôže mať preto charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (m. m. III. ÚS 435/2010, IV. ÚS 471/2011, II. ÚS 112/2024, II. ÚS 161/2025).

7. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu